

GLASILO **RODOVEC**

RODOVSKEGA BATALJONA 72. BRIGADE

ČETNE ZASTAVE RODOVSKEGA BATALJONA
NPOR. ALEŠ SINIČIČ NAJBOLJŠI NA ŠOLANJU V ZDA
PREDSTAVITEV VODNIKA SLUŽBENEGA PSA

Rodovec je interno glasilo
Rodovskega bataljona 72. brigade

NASLOV UREDNIŠTVA
Glavna pisarna RB 72. BR
Kopališka 4, 9000 Murska Sobota

UREDNIK:
ppk. Andrej Skodič

POMOČNIK UREDNIKA:
všvod. Damjan Rajh

LEKTORIRANJE:
Nika Blagne
Vanesa Škornik

OBLIKOVANJE IN PRELOM:
des. Luka Mitrovič

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI
IN ZADNJI STRANI:
des. Luka Mitrovič

Naslednja številka izide 15. avgusta 2021

Prispevki, objavljeni v reviji, niso uradno stališče
Ministrstva za obrambo Republike Slovenije in
Slovenske vojske.

3

Predstavitev zastav
čet rodovskega bataljona 72. BR

5

Obisk Ministra za obrambo
mag. Mateja Tonina v Vojašnici
Murska Sobota

6

Delovanje kontingenta
SVNKON 8 EFP

8

Predstavitev poklica
vodnik službenega psa
v vojaški policiji

11

Duhovna oskrba
v Slovenski vojski in
Vojašnici Murska Sobota

13

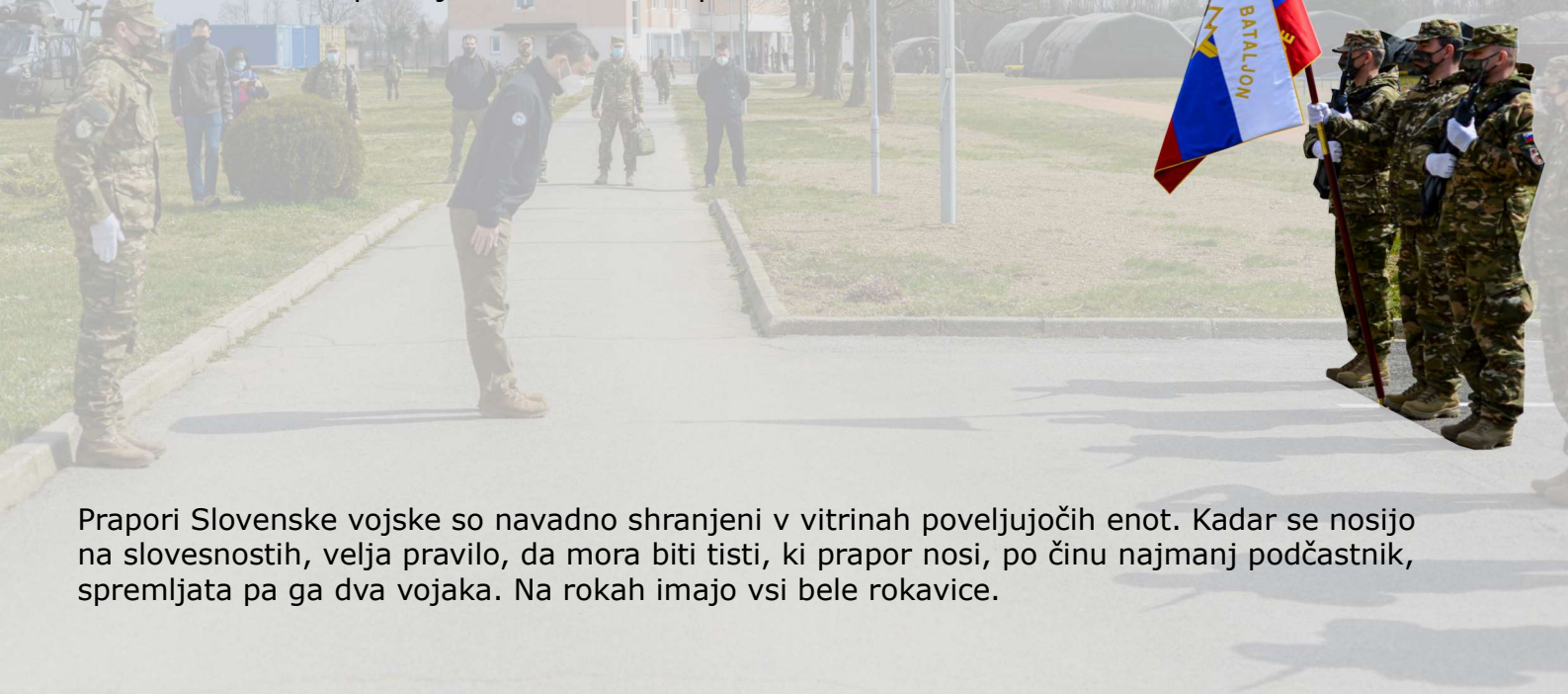
Karierno usposabljanje
in dosežek nadporočnika
Aleša Siničiča v ZDA

ZASTAVE V RODOVSKEM BATALJONU 72. BRIGADE

BESEDILO: DAMJAN RAJH
FOTO: LUKA MITROVIĆ IN ARHIV RB 72. BR

BOJNA ZASTAVA RODOVSKEGA BATALJONA 72. BRIGADE

Vsako poveljstvo Slovenske vojske do ravni bataljona ima svojo zastavo oziroma prapor. Prapori so izdelani na podlagi slovenske trobojnice, primerno okrašeni in opremljeni z različnimi napisi in stiliziranimi znaki.

Prapori Slovenske vojske so navadno shranjeni v vitrinah poveljujočih enot. Kadar se nosijo na slovesnostih, velja pravilo, da mora biti tisti, ki prapor nosi, po činu najmanj podčastnik, spremljata pa ga dva vojaka. Na rokah imajo vsi bele rokavice.

ZASTAVE ENOT RODOVSKEGA BATALJONA 72. BRIGADE

Zastave enot Rodovskega bataljona so izdelane po enotnem osnutku. Zastave so trikotne oblike z zeleno podlago, kar predstavlja kopenske sile. Na trikotni obliki je rob, ki meri 2 cm in je v barvi rodu oz. baretke enote. Na sredini zastave je oznaka enote. Zastava je nameščena na aluminijastem drogu.

Zastava enote svoj simbolični pomen dobi šele, ko je izobešena. Bodisi s samostojnim izobešanjem bodisi s pomočjo zastavonoše. Zastava je simbol večje skupine ljudi, v našem primeru čete, baterije oziroma enote, kot je poveljstvo ali enota vojašnice (EVOJ). Zastava je izobešena na posebnem mestu v prostorih enote. Enota pa jo izvzame ob posebnih priložnostih, kot so postroji, pohodi, terenska usposabljanja, ob posebnih športnih dejavnostih, tekmovanjih, ob predstavitvah enot in drugih priložnostih, ob katerih pripadniki želijo ponosno pokazati, da so del njihove enote.

V začetku leta 2021 so tudi enote Rodovskega bataljona 72. brigade v svojo last prejele zastave enot. ■

OBISK MINISTRA ZA OBRAMBO V VOJAŠNICI MURSKA SOBOTA

BESEDILO: ANDREJ SKODIČ
FOTO: LUKA MITROVIČ

V sredo 24. 3. 2021 je Vojašnico Murska Sobota v spremstvu poveljnika sil brigadirja Mihe Škerbinca obiskal minister za obrambo magister Matej Tonin. Ministra je najprej sprejela častna enota Rodovskega bataljona 72. brigade, nato pa sta ga pozdravila poveljnik Rodovskega bataljona in Vojašnice Murska Sobota podpolkovnik Andrej Skodič ter poveljnik 72. brigade polkovnik Boštjan Baš. V uvodnem delu sta bila predstavljena Rodovski bataljon in Vojašnica Murska Sobota. Pri tem je podpolkovnik Skodič poudaril bojni značaj bataljona, ključno opremo in delovanje posameznih rodovskih čet, odlično delo pripadnikov, izvajanje nalog v Republiki Sloveniji in tujini. Minister je bil še posebej pozoren na stanje vojašnice, saj naj bi ta v prihodnje postala eden izmed štirih centrov za enotno usposabljanje, kjer bi se usposabljali pripadniki Slovenske vojske. Prav zato so ministru predstavili nekaj ključnih projektov, ki so se že končali ali se v vojašnici še izvajajo, da se po najboljših močeh pripravi na izvajanje novega poslanstva.

Po predstavitvi si je minister z delegacijo ogledal celotno vojašnico, kjer so mu svoje delovanje predstavili pripadniki na VJDM, Taktični operativni center za preverjanje 43. kontingenta Slovenske vojske Kfor, protiočepno četo s trenažerjem Noptel, šotorišče in taborni prostor ter enoto za komunikacijske in informacijske sisteme (EKIS), ki se je usposabljala v vojašnici.

Na koncu obiska je podpolkovnik Skodič ministra povabil na ponovni obisk vojašnice, ko se bo izvajal tabor MORS in mladi, takrat v vojašnici pričakujejo do 100 udeležencev, ter med sejmom SOBRA 2021, ko bo Rodovski bataljon nosilec dejavnosti. ■

PREDSTAVITEV DELOVANJA OSMEGA SLOVENSKEGA KONTINGENTA (SVNKON 8) OKREPLJENE PREDNJE PRISOTNOSTI (EFP) NA MEDNARODNIH OPERACIJAH IN MISIJAH V LATVIJI

BESEDILO: IGOR STRAŠEK

FOTO: ARHIV RB 72. BR

Osmi slovenski kontingent (SVNKON 8) okrepljene prednje prisotnosti (eFP – Enhanced Forward Presence) je v drugi polovici opravljanja nalog na mednarodnih operacijah in misijah (MOM) v Latviji. Delovne in prostočasne dejavnosti pripadnikov slovenskega kontingenta potekajo v bazi Adaži blizu glavnega mesta Riga. V tej bazi so nameščene enote okrepljene prednje prisotnosti, sestavljene iz pripadnikov oboroženih sil Slovenije, Črne Gore, Kanade, Španije, Češke, Slovaške, Albanije, Poljske in Italije. Baza Adaži je največja vojaška baza v Latviji, kjer poleg latvijske vojske deluje tudi okrepljena prednja prisotnost Latvije. Ta vojaška baza s svojim poligonom omogoča vse oblike usposabljanja za bojevanje v vseh pogojih delovanja enot okrepljene prednje prisotnosti. Tako imajo vsi elementi slovenskega kontingenta zelo dobre možnosti za svoja namenska urjenja.

Osmi slovenski kontingent okrepljene prednje prisotnosti na območju delovanja okrepljene prednje prisotnosti deluje v sestavi nadrejene enote. Največji element v sestavi slovenskega kontingenta v Latviji je inženirski vod, zadolžen za naloge podpore bojevanja s področja oviranja in podpore preživetja. Osmi slovenski kontingent okrepljene prednje prisotnosti je sestavljen tudi iz nacionalnega podpornega elementa (NPE), ki logistično podpira tudi delovanje kontingenta oboroženih sil Črne Gore. V drugi polovici marca je bila uspešno izvedena ključna vaja okrepljene prednje prisotnosti bataljonske bojne skupine (BBSk), z imenom ICE (Integration Certification Exercise).

Trenutno so vsi pripadniki osmega slovenskega kontingenta okrepljene prednje prisotnosti zdravi, počutijo se dobro in profesionalno opravljajo vse svoje namenske naloge na mednarodnih operacijah in misijah v Latviji. Vendar pripadniki slovenskega kontingenta v sklopu svojega delovanja v Latviji ne morejo v živo spoznati vseh lepote te države, ki po marsičem spominja na našo Slovenijo. Tudi Latvija je polna rek in jezer, gozdov z iglavci in brezami, ima Baltsko morje, njena tla so večinoma iz sipkega peska oziroma mivke. Obstaja pa ena velika razlika s Slovenijo, Latvija je večinoma ravninska država brez izrazitih hribov, kjer tudi vedno piha veter. Pozimi pa je vreme lahko zelo neugodno, saj so zunanje temperature lahko tudi zelo nizke. Med dosedanjim delovanjem slovenskega kontingenta je bila najnižja izmerjena zunanja temperatura v bazi Adaži -23°C . ■

VODNIKI SLUŽBENIH PSOV VOJAŠKE POLICIJE

BESEDILO: GREGOR ARBAJTER

FOTO: LUKA MITROVIĆ

Vojaška policija ima v svojih vrstah med drugim tudi vodnike službenih psov. Psi, ki jih uporabljamo pri svojem delu, so namenjeni za splošno uporabo (obrambni psi) in specialistično uporabo (psi za odkrivanje minskoeksplozivnih sredstev in psi za odkrivanje drog). Pasmi psov, ki jih uporabljamo, sta nemški in belgijski ovčar, ki že tradicionalno veljata za najprimernejši za vzrejo in delo v Slovenski vojski. Službeni psi morajo biti primerne velikosti, ne preveliki in ne premajhni, telesno zdravi in sposobni premagovati različne ovire, zelo pomemben pa je tudi njihov značaj. Biti morajo psihično stabilni, samozavestni, pripravljeni sodelovati s svojim partnerjem-vodnikom in imeti močno izražene nagone, predvsem nagon po plenu, pri psih za splošno uporabo pa obrambni nagon. Zaradi izostrenih čutil so psi, ne glede na specialnost, nepogrešljivi pri opravljanju nalog. Psi se odzivajo na zunanje in notranje dražljaje, prepoznajo potenje, nestrpnost in nenadzorovane gibe osebe, ki bi lahko škodovala njemu in lastniku. Pes tako osebo s skrivnimi nameni zlahka začuti in se na njen beg odzove nagonsko. Kljub tehnološkemu napredku je pasji voh še vedno nepogrešljiv pri izvajanju različnih operativnih nalog. Pse je mogoče naučiti, da prepoznajo najrazličnejše specifične izvore vonja.

PSI ZA SPLOŠNO UPORABO:

Uporabljamo jih skladno z Zakonom o obrambi Republike Slovenije (ZObr), Zakonom o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol) in Kazenskim zakonikom Republike Slovenije. Psi za splošno uporabo se uporabljajo za nadzor javnega reda in miru na različnih prireditvah, za intervencije ob kršitvah javnega reda in miru na vojaških območjih, za preventivne obhode in varovanje objektov v lasti Slovenske vojske. Pes vojaške policije je uporaben zlasti pri preventivnih nalogah. Na morebitnega storilca ali nasprotnika psihološko negativno vpliva in tako že s svojo navzočnostjo preprečuje izvedbo nekaterih sovražnih ali drugih nevarnih dejanj. Pri opravljanju operativnih nalog policije se bo redko zgodilo, da bi psa neposredno uporabili kot prisilno sredstvo. Večinoma bomo službenega psa policije sprva uporabili kot tehnični pripomoček, pozneje pa lahko psa uporabimo tudi kot prisilno sredstvo.

PSI ZA ODKRIVANJE MINSKOEKSPLOZIVNIH SREDSTEV (MES):

Namenjeni so za odkrivanje eksplozivnih sredstev na vozilih, plovilih, prtljagi, različnih objektih in povsod, kjer je možnost terorističnega delovanja. V sodelovanju z bombnimi tehnikami opravljajo preventivne preglede vozil in prostorov ob prihodih različnih vojaških delegacij oziroma območij, kjer se te delegacije zadržujejo. Ti psi morajo imeti močno izražen nagon po plenu in veliko željo po iskanju. Biti morajo dobro socializirani, da so sposobni iskanja v različnih pogojih, na različnih podlagah in v prisotnosti najrazličnejših motečih dejavnikov.

PSI ZA ODKRIVANJE DROGE:

Namenjeni so za pregled in odkrivanje nedovoljenih drog na vseh vrstah prevoznih sredstev, objektov oziroma prostorov in zemljišč ter prtljagi. V sodelovanju s kriminalisti izvajajo preventivne varnostne akcije na področju odkrivanja nedovoljenih drog.

KAKO DO PSOV?

Vojaška policija pse dobi v Enoti za vzrejo in šolanje službenih psov v Kočevski Reki (EVŠVP). Ko so psi izšolani do določene stopnje, vojaška policija pošlje kandidata na tečaj. Tečaj obsega teoretični del z osnovami veterine in poznavanjem psa ter praktični del, ki zajema delo s psom z vajami in praktičnimi postopki glede na specialnost psa. Tečaj traja približno pet mesecev, konča pa se s končnim preverjanjem vodnika in psa. V centru imajo naši psi tudi veterinarsko oskrbo. Psi so enkrat letno klinično pregledani (odvzem krvi, urina, blata, cepjenje) in imajo možnost veterinarske oskrbe v izrednih primerih.

KAKO POTEKA DAN VODNIKA SLUŽBENEGA PSA:

Dan se začne s seznanitvijo z dnevnimi nalogami in oskrbo psov, ki vključuje sprehod in čiščenje pesjakov. Če ni drugih nalog, se vsakodnevno usposabljanje začne z vajami poslušnosti, saj se z njimi izboljša komunikacija med vodnikom in psom, hkrati pa je to odlična mentalna zaposlitev za psa. Psi za splošno uporabo nadaljujejo vaje obrambe in napada, psi za specialistično uporabo pa iskanje prepovedane in nevarne snovi v objektih, prtljagi, vozilih itn. Za usposabljanje se uporabljajo objekti, ki so v lasti Slovenske vojske, in tudi drugje.

Usposabljanje občasno poteka tudi z vodniki policije in drugimi enotami v Slovenski vojski. Vodniki poleg dela s psom opravljajo tudi druge vojaškopolijske naloge, kot so intervencijske patrulje, različna zavarovanja, spremstva ipd.

Ob koncu delavnika pse nahranimo, sprehodimo in pripravimo opremo za naslednji dan.

KAKO POSTATI VODNIK SLUŽBENEGA PSA V VOJAŠKI POLICIJI:

Kandidati, ki želijo postati vodniki službenih psov, morajo izpolnjevati določene pogoje in merila. Če ima kandidat izkušnje s psi, je to prednost, ni pa pogoj. Glavno merilo, poleg tega, da mora biti kandidat vojaški policist, je to, da mora imeti oseba rada živali in veselje do dela s psi. Psi so družabne živali z nagoni, ki jih vodniki uporabljajo sebi v prid, psu pa vračajo enako pripadnost, kot jo oni njim. Prav tako se kandidati ne smejo bati psov, saj bodo poleg opravljanja nalog na terenu skupaj s svojimi kolegi in njihovimi službenimi psi morali tudi »markirati« in občasno poskrbeti za oskrbo drugih službenih psov. Če kandidat izpolnjuje te pogoje, se prijavi na prosto delovno mesto vodnika službenega psa.

Višji vodnik GREGOR ARBAJTER

je vodnik službenega psa v vojaški policiji od leta 2002. Trenutno je njegov štirinožni sodelavec petletni belgijski ovčar Bond, specializiran za splošno uporabo. Skupaj delata tri leta. To je že njegov tretji pes, predhodno je imel tudi psa, specializiranega za iskanje eksploziva. »Delo s službenimi psi mi je zelo všeč, saj je zelo raznovrstno in razgibano. Z Bondom se veliko usposabljava s specializirano enoto vojaške policije (SEVP) – Posebno enoto za specialno taktiko (PEST), kjer urimo postopke bližinskega bojevanja v naseljenem območju (BBNO) in TME, vožnje s helikopterjem ipd. Ta del me še posebej veseli, saj bistveno popestri vsakodnevno delo.«

Desetnik URBAN GRADIŠEK

je vodnik službenega psa v vojaški policiji od leta 2020. Vojaški policiji se je pridružil, da bi bil vodnik, saj ima zelo rad pse. Trenutno je lastnik službenega psa, mešanca med belgijskim in nemškim ovčarjem z imenom Miks. Specializiran je za iskanje eksploziva, star je tri leta in pol. Ko je bil star dve leti, se je udeležil petmesečnega tečaja v Enoti za vzrejo in šolanje službenih psov v Kočevski Reki (EVŠVP), na katerem sta se s psom dobro spoznala in navezala stik. Pes je zelo intenziven iskalec, med urjenjem spreminjata vaje, igro in okolje, tako se pes nikoli ne naveliča. Desetnika Gradiška delo s psi zelo navdušuje, je tudi strasten lovec in imam doma svojega psa. ■

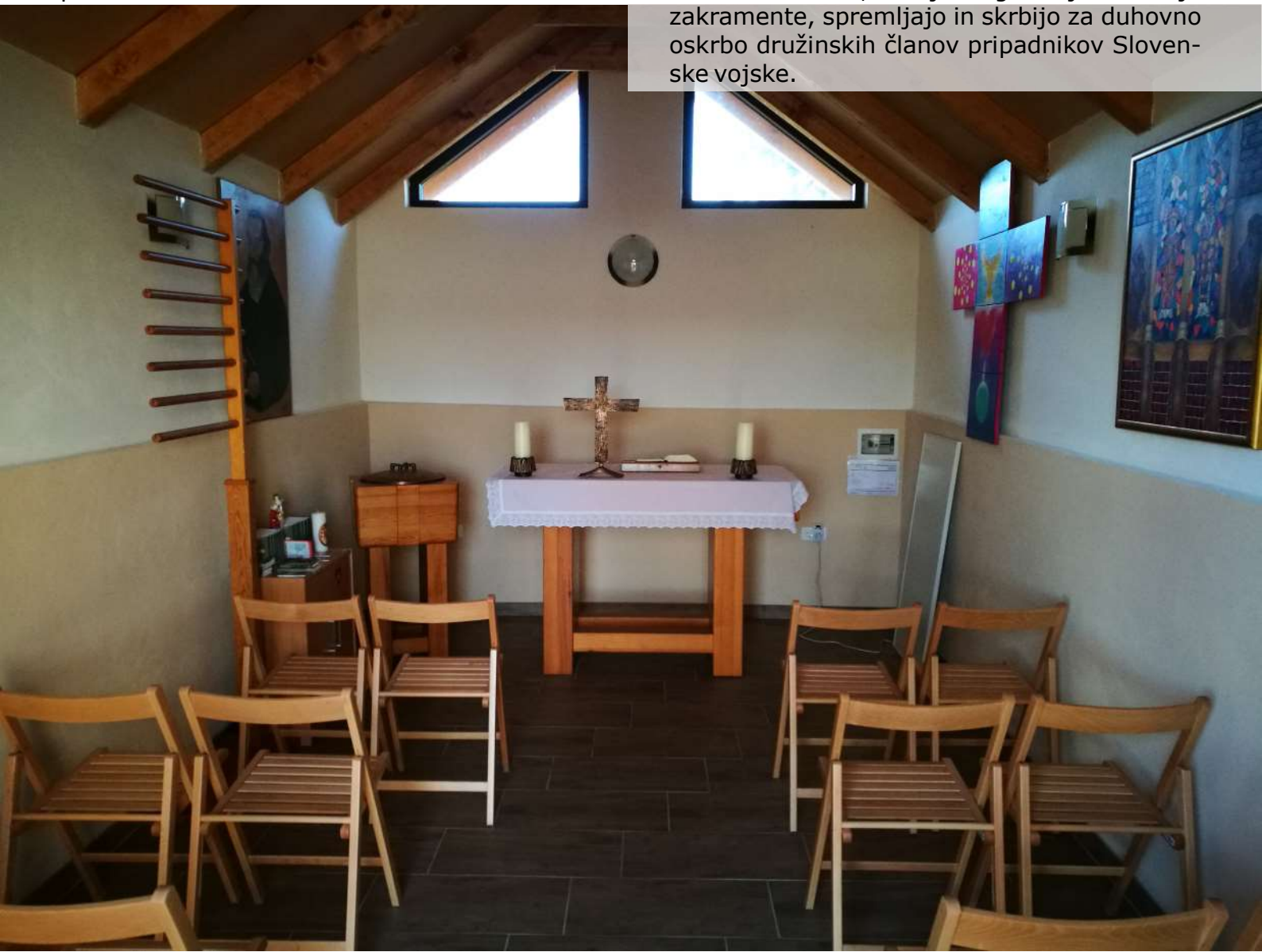

DUHOVNA OSKRBA V SLOVENSKI VOJSKI IN VOJAŠNICI MURSKA SOBOTA

BESEDILO: PRIMOŽ KUMIN
FOTO: ARHIV RB 72. BR

V vojskah demokratičnih držav, v katerih so temelj pravna država, demokracija in spoštovanje človekovih temeljnih pravic, deluje oblikovana in v vojaške strukture organizirana duhovna oskrba vojakov. Ena izmed temeljnih danosti človeka je njegova verska oziroma duhovna razsežnost, za katero ne sme biti prikrajšan. Ta pravica predvsem pripada tistim ljudem, ki jih država pozove ali se sami odločijo, da bodo na poseben način in v posebnih okoliščinah prizadevno delali za njeno blagostanje in blagostanje njenih državljanov. Zavedati se moramo, da duhovna oskrba v vojski pozitivno prispeva k gradnji in ohranjanju celovite osebnosti vojakov. Vojaki so poleg policistov edini državljani, ki lahko s pooblastilom države uporabijo silo in strelno orožje. Spoprijemajo se s posebnimi moralnimi izzivi in etičnimi dvomi. Etična drža in celovita osebnost teh ljudi je zato glavnega pomena.

Delo na področju duhovne oskrbe sega v osamosvojitveno vojno. Organizirana duhovna oskrba pripadnikov Slovenske vojske se je začela leta 2000. Takrat sta bila podpisana sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Slovensko škofovsko konferenco za Rimskokatoliško cerkev ter z Evangeličansko cerkvijo. Vojaški vikariat, ki je organizacijska enota pri Generalštabu Slovenske vojske, zagotavlja pravico dostojnega in svobodnega zagotavljanja duhovne oskrbe pripadnikom ter pripadnicam Slovenske vojske. Pripadniki Vojaškega vikariata so z osebnim imenovanjem dodeljeni v posamezna poveljstva, enote in zavode Slovenske vojske. Naloge, ki jih opravljajo vojaški kaplani in pastoralni delavci, so spremljanje enot in opora, saj vojaškim osebam, ne glede na prepričanje, nenehno omogočajo pogovor ali nasvet. Poveljnikom svetujejo o moralnih in verskih rešitvah, vodijo bogoslužja in delijo zakramente, spremljajo in skrbijo za duhovno oskrbo družinskih članov pripadnikov Slovenske vojske.

Te naloge si pripadniki Vojaškega vikariata prizadevajo izpolnjevati v vseh vojašnicah Slovenske vojske. Vojašnica Murska Sobota spada med tiste vojašnice, ki zaradi svoje velikosti in lege niso bile deležne tolikšne navzočnosti pripadnikov Vojaškega vikariata kot druge večje vojašnice v Slovenski vojski. Po začetnih krčih in težavah je postala duhovna oskrba vojašnice boljše seznanjena in organizirana. Skrb za duhovno oskrbo v Vojašnici Murska Sobota sta prevzela kaplana evangeličanske in katoliške veroizpovedi. Čeprav so bili pripadniki deležni pogovorov in posvetov s kaplanom, pa v vojašnici še ni bilo urejenega prostora, kjer bi se opravljala verska dejavnost. Prvotni prostor za opravljanje bogoslužja je bila učilnica v objektu poveljstva Rodovskega bataljona.

Dolgoletna želja po objektu, ki se bo uporabljal za verske dejavnosti, se je uresničila leta 2017 ob praznovanju dneva Rodovskega bataljona in praznovanju 25. rojstnega dne Vojašnice Murska Sobota. Uresničitev in dokončana gradnja tega objekta sta bili dosežek medsebojnega sodelovanja takratnega poveljnika mursko-soboške vojašnice podpolkovnika Ernesta Pleha in evangeličanskega kaplana Aleksandra Erniše. Kapelico sta ob navzočnosti častnikov, podčastnikov, vojakinj in vojakov, predstavnikov Vojaškega vikariata, duhovnic in duhovnikov Evangeličanske in Katoliške cerkve in drugih gostov blagoslovila mursko-soboški škof droktor Peter Štumpf in škof Evangeličanske cerkve magister Geza Filo.

Kapela je poimenovana po velikem možu naše zgodovine Primožu Trubarju in posvečena svetemu Metodu. Sveti Metod je skupaj s svojim bratom Cirilom oznanjal Kristusovo blagovest našim prednikom. Brata, po rodu Grka iz Soluna, sta pred odhodom na Moravsko v slovanski jezik prevedla najpotrebnejše bogoslužne knjige in tako postavila temelje slovanski krščanski kulturi. S svojim delovanjem sta se borila proti zapostavljanju ljudi in narodov. Nekaj stoletij pozneje je skrb za ljubi slovanski narod začutil Primož Trubar, ki je avtor prvih dveh tiskanih slovenskih knjig (abecednika in katekizma). Začutil je potrebo po tem, da bi posredoval božjo besedo svojim rojakom. Tako je ti dve knjigi namenil vsem Slovincem. V knjigah se prvič v zgodovini uporabi izraz Slovenci, s čimer se je Trubar odločilno vključil v zgodbo lastnega naroda. Notranjost kapele poleg oltarja in krstnega kamna krasijo slike dveh pripadnikov Slovenske vojske. Portret Primoža Trubarja je delo brigadirja Franca Koračina, kompozicija šestih slik, ki tvorijo križ, pa je umetnina stotnika Maksa Goloba.

Urejenost kapelice, v sodelovanju s poveljujočimi v Vojašnici Murska Sobota, omogoča pripadnikom Vojaškega vikariata, da v Vojašnici Murska Sobota nemoteno in kakovostno izvajajo poslanstvo duhovne oskrbe. ■

KARIERNO USPOSABLJANJE ZA STOTNIKE ZRAČNE OBRAMBE (AIR DEFENSE ARTILLERY CAPTAINS CAREER COURSE)

BESEDILO: ALEŠ SINIČIČ
FOTO: OSEBNI ARHIV ALEŠA SINIČIČA

Na začetku bi želel poudariti, da je bila želja po šolanju v Združenih državah Amerike v meni že od prvega dne službovanja v Slovenski vojski. V začetku leta 2020 me je navdušila novica o predlogu za napotitev na šolanje v bazo ameriške vojske Fort Sill v Oklahomi, in sicer na karierno usposabljanje za stotnike zračne obrambe, ki je po programu v celoti primerljivo z dopolnilnim vojaškostrokovnim izobraževanjem in usposabljanjem (DVSJU) štabnega šolanja v Slovenski vojski. Zaradi epidemioloških razmer je bil prvotni termin šolanja v aprilu na žalost odpovedan, toda vseeno pozneje prestavljen na september. Okoliščine, povezane z epidemijo covid-19, so pripomogle k temu, da sem se na šolanje moral odpraviti brez svoje družine, ki pa se mi je kljub vsem omejitvam po več kot dveh mesecih le uspela pridružiti.

Karierno usposabljanje za stotnike zračne obrambe je specializiran štabni tečaj častnikov zračne obrambe, osredinjen na spoznavanje taktičnih, tehničnih in doktrinarnih načel ter postopkov zračne obrambe, vključenih v vojaški proces odločanja.

Pred začetkom glavnega dela tečaja smo se vsi mednarodni študenti morali udeležiti dvotedenskega pripravljalnega tečaja, kjer smo se seznanili z vsebinami in standardi, ki so potrebni v nadaljevanju šolanja in nam bodo koristili pri lažji vključitvi v program.

Tipičen dan med šolanjem je bil videti približno tako: 6.00–7.00 jutranja vadba; 09.00–11.30 pouk; 11.30–13.00 odmor za malico in na koncu še 13.00–17.00 pouk. Ob vikendih smo bili načeloma prosti, tako da smo z družino ta čas izkoristili za krajše izlete in ogledе nekaterih znamenitosti. Teme tečaja so bile vse od splošnih do vedno bolj specifičnih, med seboj so se neprestano nadgrajevale, zaradi česar je bilo zelo pomembno sprotno razumevanje.

Ob koncu šolanja nas je čakala zelo zahtevna sklepna vaja, imenovana Capstone, v kateri smo združili vse znanje, ki smo ga pridobili in ga v praksi uporabili v vojaškem procesu odločanja na ravni brigade in pri oblikovanju načrta zračne obrambe manevrskih enot divizije ter ključne infrastrukture na našem območju delovanja.

Naj povem, da ameriška vojska kot celota pripisuje velik pomen jutranji športni vadbi in s tem fizični pripravljenosti njenih vojakov. Zato so se po dolgoletnih raziskavah odločili v celoti prenoviti njihov test fizične zmogljivosti, razvili so nov preizkus Army Combat Fitness Test (ACFT), ki je podlaga za ugotavljanje pripravljenosti vojaka na zahteve sodobnega bojišča. Vsebuje preizkus mišične moči, mišične vzdržljivosti, aerobne in anaerobne zmogljivosti, gibljivosti, ravnotežja, koordinacije in hitrosti. Skratka, je test vsestranske fizične pripravljenosti in je nov standard ameriške vojske, ki ga morajo vojaki obvezno opraviti vsakih šest mesecev oziroma dvakrat letno. Ta preizkus smo morali v programu šolanja opraviti tudi mi in takrat mi ga je uspelo kot edinemu v generaciji in kot 4. izmed vseh v ameriški vojski (1.005.725 uniformiranega osebja) opraviti brezhibno (600/600 točk), zaradi česar sem prejel nagrado MG Anderson Iron Leader Award ter posebno priznanje bataljona zračne obrambe (2-6 Air Defense Artillery). Ne bom lagal, bilo je potrebne kar nekaj priprave, predvsem zelo drugačne, kot jo zahteva naše preverjanje gibalne in funkcionalne sposobnosti (PGS). Glede na to, da sem ta test takrat opravljal prvič, sem zelo ponosen in vesel, da mi je uspelo, saj je bil to eden izmed večjih osebnih ciljev, ki sem si jih zadal ob prihodu.

Vsem pripadnikom Rodovskega bataljona 72. brigade in tudi celotni Slovenski vojski lahko iz prve roke priporočam udeležbo na tečajih, šolanjih v tujini in na takih sodelovanjih z našimi zavezniki, saj je to izjemna priložnost za širjenje obzorij in pridobivanje dragocenih

profesio-nalnih in tudi življenjskih izkušenj. Omenjena sodelovanja z zavezniškimi silami so med drugim tudi odlična priložnost, da vedno znova pokažemo svoje znanje in sposobnosti in s tem pripomoremo k še večjemu ugledu in prepoznavnosti Slovenske vojske ter tudi celotne Republike Slovenije v mednarodnem okolju.

Če na kratko povzamem, naša izkušnja v Združenih državah Amerike je bila resnično edinstvena in neprecenljiva. Ob tem pa moram seveda poudariti, da je za prelepe spomine in vse uspehe v veliki meri zaslužna tudi moja družina, ki mi je ves čas stala ob strani in me podpirala. ■

Učenec je vprašal svojega učitelja borilnih veščin:

»Učite me, kako se boriti, vendar govorite o miru. Kako gre to dvoje skupaj?«

Mojster je odgovoril:

»Bolje je biti vojak na vrtu kot vrtnar v boju.«

Kitajski pregovor